

lis Veneti & summi, ut cæterarum bonarum artium & scientiarum, ita & Rei herbariæ Patroni Nomen, ob fervidissimum, quo Botanicem prosequitur, amorem, & plurima mihi etiam non merenti præstita officia, intactum relinquere, piaculum duxi. Post quinque hebdomadarum dimoram Venetijs Patavium me contuli, ad celeberrimam in arte Machanicâ præsertim Academiâ, quam etiamnum, licet Studentium numerus, illo, qui fuit quondam, longè sit inferior, Clarissimis in hac arte Professoribus (quibus ex meliori luto finxit præcordia Titan, quique excusso miserimo auctoritatis jugo, verè rationalem, mechanicam puto Philosophiam & Medicinam liberè profitentur) ceu tot luminibus corruscantem deprehendi. Sufficiet nominasse Gulielminum, Mathematicum & Theoreticum insignem; Ramazzinum maximæ eruditionis Virum; Vallisnerium, uti in omni Medicinæ parte versatissimum, ita in Insectorum indagine, eorumque (secus ac plurimi hoc ævo faciunt, Insecta collegisse, obiter descripsisse & depinxisse satis esse rati) generationis & Metamorphoseon hoc seculo non agnoscente parem, quod præter ipsius scripta Italico Idiomate edita, Opera testabuntur brevi edenda & Illustriss. Societati Reg. consecranda; quibus futilem esse spontaneam Insectorum generationem ex putredine, contra nonnullos etiam Neotericos, qui haud parum in hac arenâ desudasse existimantur, non vanis speculationibus, sed solidissimis Præceptoris sui M. Malpighij immortalis memoriæ Viri vestigijs felicissimè insistens, demonstrabit experimentis & observationibus. Sufficiet, inquam, nominasse D. Abatem Felicem Viali primi subsellij Botanicum, Viscardum Anatomicum, Marchettum Chirur- gum, deniq; D. Abatem Fardellam verè Philosophum, ut alios sileam. Horum omni laude majorum Virorum humanissimâ doctissimâque consuetudine (ad quam Hortus accedebat publicus, nec non ille Excellentissimi D. Joannis Francisci Mauroceni, Nobilis Veneti & h. t. Oratoris serenissimæ Reipubl. apud summum Pontificem &c. Mæcenatrum Rei Botanicæ Principis, qui uti me præsentem Romæ,

ita

ita jam absentem Patavij variis cumulavit honoribus & obsequiis, rarioribus plantis Alpintis præsertim & Siculis superbi-
 entes) adeo mox fui captus, ut in arrium moras hic & quidem
 longiores necere induxerim, me totum & unice studiis, a
 quibus varia itinera & alia hinc inde observanda me di-
 verterant, redditurus; nec defuit proposito successus. In
 hoc autem suavissimo otio, in quo tamen ut verum Tibi
 absq; jactantia fatear, nil fui minus, quam otiosus, cum
 Ephemerides meas Hodæporicas qualescunq; eolverem, in-
 cidi tandem in illum candido mihi semper notandum lapil-
 lo diem, quo me Hispanorum terram, fugitivo quamvis
 pede pressisse per vitam gloriabor. Subiit mox animum
 meum cogitatio, me forte non, quod dici solet, oleum &
 operam perditurum, nec opellam tibi ingratam præstiturum,
 si illius diei tibi & Illustriss. Societati Reg. brevem quandam
 exhiberem $\Sigma\kappa\iota\gamma\epsilon\phi\lambda\alpha\nu$, quam accipe sequentem.

Anni elapsi d. 31. Augusti Styl. Angl. potentissima Classis
 bellica Anglo-Belgica ventis adversis & tranquillitatibus ni-
 mium retardata, jactis in sinu maris, qui est prope parvulum
 oppidum Alteam in regno Valentia, anchoris, ut dulcium
 aquarum penuria, quâ laborare incipiebat, novarum col-
 lectione mederetur, certus mox militum nautarumq; nume-
 rus Præfectorum jussu, in littus, ad fluvii non quidem mag-
 ni, sed limpidissimâ & saluberrimâ lymphâ ex proximis
 montibus devolutâ veloci cursu in mare sese exonerantis
 descendit ostia. Ego terram hanc, quam eminens videbam,
 cominus quoq; accuratius incredibili lustrandi flagrans de-
 siderio, die subsequente ante ipsum solis ortum & ipse visi-
 tavi littus, per integrum diem hinc inde, quantum limites
 à militibus præfixi permittebant, sedulus oberrans. Regio
 erat alpestris, saxosis elatiorum montium jugis in ipsum
 cælum sese quasi abscondentibus; mare inter tamen &
 prædictum flumen oppidumq; planities videbatur satis spati-
 osa, arenosa partim, partim argillacea, quæ postmodum in
 janjam descriptos montes sese extollebat, quæq; frumento
 Saracenicò ex parte confita, maximam partem verò inculta,

mihi certè ob rarissimarum plantarum numerum longè a Naturâ cultior, & quovis horto gratior campus. Omnia cœlesti adhuc madebant rore, qui in hisce Regionibus, uti nosti, esse solet longè liberalior, pluviarum, utpote rariorum hîc æstivò tempore defectum aliquomodo supplens; uti hoc tempore quoq; eum ad digiti latitudinem solum penetrasse observabam. Sed roridam hanc lympham brevi dissipabat æstivans Syrius, hoc die ferme intolerabilis; ita ut solum paulo ante dictâ lymphâ tam benignâ à Matre Naturâ perfusum, mox quasi squalidum & exustum spectantium sese offerret oculis. Littus ipsum arenosum erat, innumeris filicibus variæ magnitudinis conspersum, sed quod mirabar præter nodosas vilium algarum radices & paucas aliquot pilas marinas habebat nihil, ita ut ne unicum quidem fucum aliamve plantulam marinam, aut vix ullam concham me vidisse meminerim. Nullos quoque, etiamsi quæsserim, reperi lapides aliqua figura insignes. Saxum verò ex quo Montes maxima ex parte componebantur coloris erat grysei, nec uti hariolabar insignis duritiæ.

Vegetabile regnum largiorem mihi præbebat messem, utpote quod, tam delectabili & tam rara oculos pascebat, nares & manus varietate; ut oculus in nullam plagam converti posset, in qua non rariorem mox deprehenderet herbulam; nares nullibi ab exhalationibus aromaticarum & odoriferarum varii generis plantarum per atmosphæram dispersis non ferirentur; manus verò licet nunquam feriarent, operi tamen impares essent. Sed ne dum multa dico, nihil dixisse videar, occupato in generalioribus calamo, en paucarum quarundam, ex multis à me observatis, stirpium tumultuario ordine congestum catalogum:

Nerion fl. rubescentibus, C. B. P. Oleander, Laurus rosea, Lob. Hujus quam plurimæ arbusculæ tres pedes vix excedentes floribus siliquisque onustæ supradescriptam plantitiam decorabant.

Siliqua dulcis, C. B. P. cum fructibus maturis.

Lentiscus vulgaris, C. B, P. copiosè cum fructibus in litore; rarò 4 pedes superabat. Pinus

Pinus maritima minor, C. B. P.

Rhamnus Hisp. saxatilis, capillaceo folio, Inst. R. H. copiosè baccis nigris gravidus inter saxa. Folia quidem non erant verè capillacea, sed tamen admodum angusta & longa.

Thymelæa fol. Lini, C. B. P. copiosè.

Thymelæa tomentosa foliis Sedi minoris, C. B. P. Sana-munda tertia Clus. cum flosculis admodum frequens.

An præcedentis varietas foliis inferioribus *Myrti incanis*? An verò *Thymelæa Hisp. foliis Myrti incanis*, Inst. R. H.?

Erica foliis Corios, multiflora, J. B.

Malus punica fativa, C. B. P.

Myrtus angustifolia, Boëtica, C. B. P.

Palma, C. B. P. hujus unica arbor altissima plantata videbatur.

Palma humilis, spinosa, J. B. Inter saxa frequentissima, fructibus foeta maturis aurancei coloris. Hæc pumila erat admodum, utpote truncum vix emittens, nec folia ultra pedem & dimidium erigebantur; eam differre existimo à *Chamæryphi*, cujus excelsas arbores in Belgij & Italiae hortis me observasse memini. Sapor fructuum dulcis est cum insigni adstrictione.

Convolvulus argenteus elegantissimus, foliis eleganter incisis, Inst. R. H.

Tithymalus Hispanicus, folio longiore cordiformi, Inst. R. H.

Centaurium minus Hispanicum, floribus minoribus.

Centaurium minus, spicatum, flore rubro, Hort. R. Par.

Coronopus Siculus, fruticosus, platyphyllos, Boccon.

Marrubium Hisp. supinum, foliis sericeis argenteis, Inst. R. H.

Rosmarinus Hortensis, angustiore folio, C. B. P. nascitur copiosissimè in planitie.

Thymum incanum minus. An *Thymum supinum*, candidans, odoratum, Raj Syn. Stirp. ext. Brit.

Lavendula Hisp. latifolia tomentosa, Inst. R. H.

Organum Onites, C. B. P. *Organum Creticum*, I B.

Helianthemum Thymi folio, glabrum, Inst. R. H. *Cistus fol. Thymi*, C. B. P.

Salicaria Hyssopi folio angustiore, Inst. R. H. *Hyssopifolia minor angustioribus foliis*, C. B. Pin.

Helianthemum foliis Rorismarini splendentibus, subtus incanis, Inst. R. H. *Cistus Ledon fol. Rorismarini subtus incanis*, C. B. Pin.

Hypericum tomentosum, supinum, minus, s. Monspeliacum, C. B. P.

Cistus mas, folio rotundo, hirsutissimo, C. B. P.

Cistus Ledon, foliis Rorismarini hispidis, C. B. P.

Vulneraria Hispanica frutescens Cisti Halimi folio incano, nunc simplici, nunc terno, flore luteo, spicato. Hanc novam mecum, judicavit Cl. I. B. Triumphetti.

Doryonium Monspeliensium, Lobel.

Anonis non spinosa, flore luteo, variegato, C. B. P.

Jacobæa Hispanica, Rorismarini foliis, Inst. R. H.

Polygonum maritimum, Hispanicum, caulibus longissimis, Inst. R. H. *Flagella sæpius tres vel quatuor pedes adæquant, foliis ubi florent ut plurimum vidua.*

Adiantum foliis Coriandri, C. B. P. frequentissimum ad rivulorum margines.

Sed hæc, ne sicca Graminum speciosiorum licet, Cyperorum, Juncorum aliarumq; Plantarum enarratione tibi stomachum moveam, sufficient. Itaque cum delectat varietas ad Animalia transeo; ex quibus non Leones feroces, nec turrigeros tibi referam Elephantes, hos enim a me jam non expectas, sed vilia & abjecta aliquot delineabo Insecta, mole ut ut longè, non tamen artificio, jam jam enumeratis minora. Quod equidem non fugit tot ex vestratibus Clarissimos Viros, qui in eorum Historiâ componenda, tam anxie desudarunt & adhuc desudant. Ex immenso igitur Locustarum sc. Papilionum, Phalanarum, Libellarum, Cochlearum, &c. a me in Hispania observatarum numero, pauca saltem annexorum Schematum ordinem secuturus delibabo.

Tabulæ primæ igitur Fig. 1. Locustam exhibet, quæ antea descripta sit, nec ne ignoro, certe mihi videbatur rarissima. Coloris erat viridis elegantissimi, figuræ verò & magnitudinis, quæ in figura exprimuntur. Tardè sese movebat alis destituta, quarum locum in tergo, immediate sub clypeo duæ parvulæ, rotundiusculæ, lutescentes occupabant membranulæ. Caput antennis ornabatur longissimis, & articulatis viridibusque pariter. Unicam saltem videbam Oleandro insidentem.

Figurâ 2. adumbratur Insectum, quod ab Aldrovandro in Hist. Insect. L. 4. T. 5. f. 2. & 3. nomine Bruchi insolentis figuræ depingitur describiturque; sed descriptio ejus manca est & Icon minime accurata. Caput huic meo Insecto erat oblongum, superne cristatum, & duabus brevissimis antennis antè donatum. Corpus & Crura tenuissima, cauda vero latiuscula, articulata, circumflexa ac in ambitu crenata, simili eminentia per medium excurrente. Quiescens Corpus cum binis anterioribus cruribus complicatis erectum tenebat, progressum vero ijs quoque ad ambulandum utebatur, quæ nihilominus pro arripiendo victu forcipum instar primariò mihi videbantur fabrefacta. Color totius ex cinereo erat luteolus, maculis fusco-nigricantibus interspersis. Unicum duntaxat reperi inter gramina, quod postmodum per decem dies absq; ullo alimento servavi superstes, donec tandem fatali vitæ ejus filum abrumperem ac. Ad hoc genus quoq; referendum quod Aldrovandus dict. libr. T. 3. f. 9 exprimit.

Figura 3. Insectum exhibet, quod Moussetus & Jonstonus nomine Mantes describunt & delineant. Ad quod genus meo judicio pertinent ex Aldrovando l. c. T. 1. f. 1. & 2. & T. 3. f. 10. ex Jonstono T. 13. f. 18. 21. 22. & præterea omnia Folia ambulancia dicta ex Indiis delata, quæ minime Vegetabilium folia in ejusmodi Animalcula transformata, uti somniantur nonnulli, sed Insecta Insectorum modo producta esse, omnibus faciliè rem accuratius examinantibus, nec tam faciles aures prodigiosis fabulosiq; relationibus præbentibus patebit, opinor. Meum itaq; hoc Insectum

sectum eandem exacte figuram habebat & magnitudinem, quæ in fig. 3. videntur. Quatuor instructum erat alis, quarum duæ superiores venosæ aridorum foliorum texturam habebant & similitudinem (hæc magis conspicua in Indicis speciebus, unde fabulæ origo) coloris ex flavo fulci; inferiores vero dictis majores quidem, sed subtiliores, nec ita venosæ, flavicantes, nigris maculis aspersæ: Ita ut superiores quodammodo thecarum vices gerere viderentur, ut in Scarabæorum genere observamus. Præterea notanda extremitas ventris bifurca, anteriora crura crassiora, ferrata, uti in Insecto antecedente, quæ etiam ad eundem usum a naturâ instituta. Corpus reliquum colore erat ex fusco luteum.

Cum binorum ultimorum Insectorum figuras Clariss. Vallisnerio supra laudato forte fortuna ostenderem, ipsi, pro summâ, quâ me prosequitur humanitate & benevolentia innox ex annotationum suarum Thesauro sequentia de iisdem mecum communicare placuit. Scilicet ab ipso etiam esse reperta in Italia in Scandianis nempe, Regii & Coneglanis Collibus, sibi quoq; missa ab amicis ex Marca Anconitanâ, Maurata, Liburno & Florentia; se tandem eadem fovisse in suo horto. Esse ejusdem generis Insecta, sexu saltem diversa, marem videlicet illud, quod alis caret Fig. 2. a me depictum, sæminam vero alatum fig. 3. adumbratam. Ab Hispanis dici *Saltamonte*, a Liburnensibus *Cavallo verde*, ab amico suo D. Cestono *Grillo-Centaurum*, a se verò *Araneo-Locustam*. Se eadem aliquando observasse meis figuris dimidio majora, sæminam sæpius coloris virescentis, unde *Cavallo verde* Italis dicitur. Esse porro carnivorum & jucundo sane spectaculo prædam suam, ut Muscas, Gryllos, Locustas minores, imo nec proprio suo generi parcendo, cruribus anteriobus venari, capere, brevique erectum, ut plurimum devorare; non leve ferociæ & Tyrannidis argumentum. Præterea sæminam unius noctis s. 8. horarum spatium cellulosum suum extruere nidum, podice elevata totum opus perficiente, & reliquo corpore immoto.

immoto. Antequam verò generationi aptæ sint, fæmellas biennium attigisse opus esse observavit, tumq; primum suum elaborare nidum nucis avellanæ magnitudine, qui anno subsequente nucem superat & tertio tandem binas adæquat. Nidificationis tempus esse Autumnum, Mense Majo verò vel Junio anni proximè sequentis inde prodire prolem communis cum parentibus figuræ, sed exilissimam, quæ centenarium numerum plerumque, subinde verò duplicatum, pro magnitudine nidi & matris ætate proveciori, attingit.

Nidi ipsius figuram ante oculos ponit fig. 4. quam ex eo, quo me jam nominatus Vir donavit, desumsi. Coloris est ex luteo cinerei, videturque compositum ex humore lentescente ex podice emissio & indurato. Rusticis vulgo *Cicala secca* dicitur, qui eundem mortuam aridamq; credunt cicadam.

Fig. 5 & 6. representat Iulum, qui admodum erat frequens in terrâ sub plantarum foliis. Colore gaudebat albo, nigris annulis atroq; inter anulum & anulum puncto distincto. Caput nigrum quemadmodum & pedes.

Et hætenus quidem de Insectis à me in Hispania observatis, quibus ob thematis affinitatem, Animalcula tria marina, quæ non procul ab Insulâ Yvicâ Maris Mediterraneæ, Mense Augusto, à Nautâ quodam Mari tranquillo innatantia reperta ad me deferebantur, subjungere liceat. Omnia in Tabula secunda delineantur. Et primum quidem ex Urticarum marinarum ab Auctoribus dictarum genere est, cujus fig. 1. partem adumbrat superiorem; ejus limbus non nihil concavus coloris erat cœrulei amœnissimi, medium verò orbis aliquantulum convexum, striisq; circularibus ac radialibus ornatum, coloris argentei. Radiorum instar eminentes Appendices à supina parte ortæ, quas satis celeriter remorum instar sursum & deorsum movebat, erant dilutæ cœruleæ & fermè diaphanæ, quarum extremitatibus minutissimi adhærebant subtilissimis suffulti pedunculis globuli ex nigro cœrulei. Hæ autem Appendices

levissima abradibatur Minerva, ut totum adeo animalculum utpote valde molle & mucosum destrueretur.

Fig. 2. exhibet ejusdem partem supinam, quæ præter Appendices jamjam descriptas, filamentis duorum generum exornabatur; primum genus circa marginem positum brevibus teretibusque constabat filamentis dilutè cœruleis & glabris; alterum verò centrum occupans, brevissima quidem habebat, at circa extremum orificio quodam hiantia, colore albo. Hisce animal dubio procul aliis corporibus adhæret capitque alimentum.

Fig. 3. hujus demonstrat Appendicem Microscopio visam. Cæteræ figuræ omnes naturalem habent suam magnitudinem.

Secundum quod miri Hirudinæ marini species & quidem lepidissima videtur fig. 4. exponit ejus scilicet tergum, quod non nihil planum, striâ in medio argenteâ longitudinali elegantissimè pictum, lateralibus lineis obscurè cœruleis; cujus coloris quoque erant pinne argenteo intermixto, quas natando celeriter movebat. Latera colore gaudebant dilutè cœruleo, prona vero pars S. venter albo. Capitulum ei erat oblongum duplici barbula binisque oculis instructum; os rotundum parvulum, quo variis se rebus, suctione ut puto, affigere solet. In latere sinistro foraminulum conspiciebatur, quod pro ano habebam. Hujus speciei duo vel tria vidi Animalcula, quæ in vitro aquâ pleno paucas intra horas expirabant; dumque in Vini spiritu servare tentabam, mox summopere contrahebantur, colore cœruleo in luteo-ferrugineum mutato.

Agmen denique claudat Cochlea (fig. 5, 6, 7.) quædam colore, quam figurâ speciosior, rariorque; cœruleo enim tincta erat saturo, aliquantulum, quamvis parum admodum ad roseum quoque vergente. Cœterum erat tenuissima, lubrica & subtilis; animalculum abscondens fig. 5. expressum, quod humorem fundebat ejusdem cum testâ coloris; ipsi adhærebat firmiter aliquid ad instar spumæ viscidæ, qua mediante aquæ innatabat superficiei. Et hæc Cochlea marina ob colorem suum cœruleum adeo

rara est, ut nullam huic similem vel descriptam, vel in Cimeliis repositam, me observasse meminerim. Quin Doctriss. & Rev. Pater Bonannius in libro cui titulus, *Recreatione dell' Occhio &c.* Part 3. Probl. 35. ex eodẽ fundamento concluderit non dari in rerum naturã, nec posse dari ob rationes ab ipso allatas, quæ loco citato fusè videri possunt.

Præter descripta hæc aquatilia coloris cœrulei omnia, frequentia quoq; apparebant animalcula ab Imperato Vela marina dicta perelegantia, itidem cœruleo imbuta colore, quæ etiamsi accuratiori examine digna sint, hæc præteribo, ne navis meæ in hoc oceano fluctuantis vela, denuo horum commemoratione turgere incipiant, quæ lubens jam contraho. Superest ut prolixitatis literarum mearum à te petiam veniam, utinam tantã in lectione earum perfundereris delectatione, quantã ego in rerum, quæ iis includuntur observatione; sed hoc prohibent, tum materie sterilitas, quum inconditus stylus, cui ut ignoscas, meq; & conatus meos qualescunq; Illustriss. Regiæ Societati ulterius de meliori notã commendes, etiam atque etiam rogo. Vale, Vir Celeberrime, meq; ut cœpisti, ama.

Dabam Patavii pridie Calend. Aprilis, 1704. Styl. nov.

III. Part of a Letter from Mr N. Regnart, concerning a Pin found in the Gizzard of a Fowl.

Sir,

I Cannot but take notice to you of a particular accident, that seems to deserve your Observation: Which is, that in cutting the Stomach or Gizzard of a Fowl, finding something resisted my Knife, upon examining it farther, I discover'd it to be a Pin, which the Pullet had swallowed,

0000000000000 2

and

Fig = 1

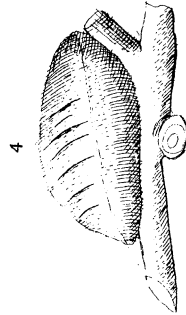
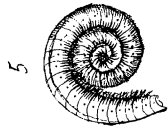
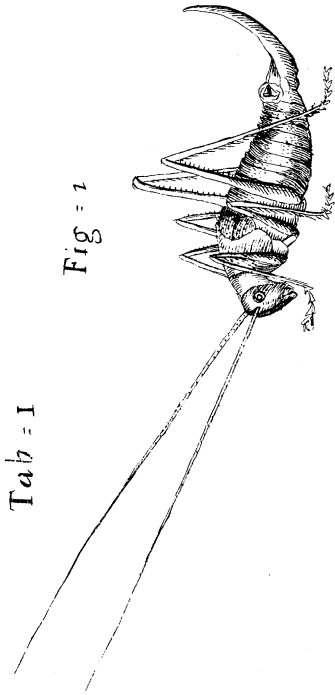

Fig = 1

